

**ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED**

**Lovro Zovko i Antonija Šimunković**

OIB: 00283145230; IBAN: HR38 2500 0091 1013 43099, Addiko Bank d.d.; E mail: [info@oulz.hr](mailto:info@oulz.hr)

SJEDIŠTE: Ulica kneza Branimira 71D, 10 000 ZAGREB

KONTAKT: tel: +385 1 5532 134

fax: +385 1 5532 135

**Posl.br. P-196/2020**

Zagreb, 13.09.2022.

Ur. broj: 168/ M

**TRGOVAČKI SUD U SPLITU**

**Sukoišanska 6**

**21 000 SPLIT**

**TUŽITELJ:** **MEJAŠI PRVI d.o.o.**, Split, Ulica Josipa Jovića 93, OIB: 49368232868

**TUŽENIK:** **MUCIĆ & CO d.o.o.**, Dugopolje, IV. gardijske brigade 5, OIB: 90091420648  
zastupan po odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Lovro Zovko  
i Antonija Šimunković, Zagreb, Ulica kneza Branimira 71D, OIB:  
00283145230

**ŽALBA**

putem e-komunikacije

tuženika protiv Presude Trgovačkog  
suda u Splitu, posl.br. P-196/2020 od  
6. rujna 2022.

I Točkom I. izreke Presude Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj: P-196/2020 od 6. rujna 2022. godine utvrđuje se da je 6. lipnja 2015. raskinut Ugovor o građenju, br. U-ME(I) 01413, kojeg su stranke zaključile dana 6. lipnja 2013., zajedno sa svim dodacima, a koji ugovor je sklopljen između tužitelja kao naručitelja te tuženika i trgovačkog društva Stipić grupa d.o.o. kao izvođača (konzorcij), radi izvođenja svih građevinskih i instalaterskih radova na projektu trgovačkog centra naziva "Mall of Split", lokacija Mejaši, Split, točkom II. izreke odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim je tužitelj tražio da sud naloži tuženiku, da u roku od 8 (osam) dana ukloni sve svoje radne strojeve i opremu koji se nalazi na gradilištu trgovačkog centra "Mall of Split", navedeno u glavnom projektu te da mu se zabrani svako postupanje usmjereno na onemogućavanje izvođenja radova na izgradnji navedenog trgovačkog centra, a kojim se nanosi šteta tužitelju, dok je točkom III. izreke određeno da svaka stranka snosi svoj trošak postupka (dalje u tekstu: *Presuda*).

Protiv točke I. i III. izreke *Presude* tuženik izjavljuje žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, te zbog pogrešne odluke o troškovima postupka.

Iz obrazloženja pobijane *Presude* proizlazi da je kao sporno među strankama trebalo utvrditi je li osnovan zahtjev tužitelja za utvrđenje da je Ugovor o građenju br. U-ME(I)

O1413 od 6. lipnja 2013., zajedno sa svim dodacima, raskinut 6. lipnja 2015., kao i je li osnovan zahtjev tužitelja u dijelu u kojem je traženo da sud naloži tuženiku da u roku od 8 (osam) dana s gradilišta ukloni radne strojeve i opremu te da mu se zabrani svako postupanje usmjereno na onemogućavanje tužitelja u izvođenju radova trgovačkog centra "Mall of Split", sve s obzirom na to da tuženik nije pristao na povlačenje tužbe u tom dijelu.

Prvostupanjski sud navodi da je u dokazne svrhe pregledao i pročitao isprave i dokumentaciju sadržanu u spisu uz navođenje dokumentacije odnosno isprava, te se poziva na odredbu članka 220. stavak 1. ZPP-a kojom je propisano da dokazivanje obuhvaća sve činjenice koje su važne za donošenje odluke, dok stavak 2. istog članka propisuje da sud odlučuje o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđenja odlučnih činjenica. Ujedno, prvostupanjski sud citira i odredbu članka 299. stavak 3. ZPP-a kojom je propisano da nove činjenice i nove dokaze koje su stranke iznijele, odnosno predložile tijekom glavne rasprave sud neće uzeti u obzir, te navodi da sud nije uzeo u obzir *te* činjenice i dokaze, ali ne navodi koje to činjenice i dokaze nije uzeo u obzir.

Prvostupanjski sud navodi kako su po njegovoj ocjeni, sve *odlučne činjenice* važne za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari utvrđene ocjenom izvedenih dokaza (isprava i dokumentacije koja je sadržana u spisu, saslušanjem zakonskih zastupnika stranaka te uvidom u spis Općinskog suda u Splitu, poslovni broj Ovr-6249/2015), dok izvođenje ostalih predloženih dokaza nije bilo potrebno, niti bi dovelo do drugačije odluke suda.

Međutim, prvostupanjski sud ne navodi konkretno isprave i dokumentaciju koja je sadržana u spisu, a na temelju koje je utvrdio sve odlučne činjenice. Isto tako, prvostupanjski sud ne navodi konkretno koju je ispravu i dokumentaciju koja je sadržana u spisu, uzeo u obzir, a koju nije pozivom na članak 299. ZPP-a.

U svezi navedenog, tuženik ističe kako je već ranije, u Rješenju posl.br. PŽ-929/2017 od 20. svibnja 2020. godine, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (dalje u tekstu: Rješenje PŽ-929/2017), jasno ukazao prvostupanjskom sudu na upitnu primjenu materijalnog prava, iz razloga jer je sud utvrđivao činjenice pregledom dokumentacije iz ovršnog spisa Općinskog suda u Splitu, ali pri tome ih nije reproducirao niti ocjenjivao. Niti iz pobijane *Presude* nije jasno koje je činjenice, a koje su važne za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari, i na temelju kojih dokaza, prvostupanjski sud ocijenio uvidom u spis Općinskog suda u Splitu, poslovni broj Ovr-6249/2015.

Obzirom na navedeno, nejasno je koje je od predloženih dokaza, od onih koji su predloženi tijekom glavne rasprave, ali i prije, prvostupanjski sud odlučio izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica, odnosno koje je prihvatio sukladno odredbi članka 220. stavak 1. ZPP-a, a koje dokaze i iz kojih razloga nije uzeo u obzir prema odredbi članka 299. stavku 2. i 3. ZPP-a, što obrazloženje ovakve *Presude* čini nerazumljivom. Stoga se za sada ne može znati koji su dokazi u spis valjano priloženi i predloženi, a što sve ukazuje da je prvostupanjski sud donoseći pobijanu *Presudu* počinio bitnu povredu iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a.

II Po ocjeni prvostupanjskog suda nesporno proizlazi da su ispunjene pretpostavke za jednostrani raskid ugovor zbog neispunjavanja ugovorne obveze tuženika. Pri tome prvostupanjski sud polazi od odredbe članka 360. ZOO u vezi sa člancima 361. i 362. ZOO-a.

Prema odredbi članka 360. ZOO-a u dvostranoobveznim ugovorima, kad jedna strana ne ispunji svoju obvezu, druga strana može, ako nije što drugo određeno, zahtijevati ispunjenje obveze ili, pod pretpostavkama predviđenim u idućim člancima, raskinuti ugovor jednostavnom izjavom, ako raskid ugovora ne nastupa po samom zakonu, a u svakom slučaju ima pravo na naknadu štete.

Članak 361. stavak 1. ZOO, na koji se poziva prvostupanjski sud, propisuje da kad je ispunjenje obveze u određenom roku bitan sastojak ugovora, pa dužnik ne ispunji obvezu u tom roku, ugovor se raskida po samom zakonu. Prema stavu prvostupanjskog suda do raskida ugovora nije moglo doći po samom zakonu, sukladno odredbi članka 361. stavak 1. ZOO-a.

Međutim, iako prvostupanjski sud zaključuje da ispunjenje obveze u određenom roku nije bitan sastojak ugovora, ne obrazlaže je li tužitelj bio dužan tuženiku ostaviti primjereni naknadni rok za ispunjenje ili su bile ispunjene pretpostavke za raskid ugovora bez ostavljanja naknadnog roka.

U obrazloženju *Presude* prvostupanjski sud navodi da je tužitelj u tužbi, kao i tijekom postupka, isticao da je do raskida ugovora došlo jednostranom izjavom volje tužitelja od 6. lipnja 2015. zbog toga što je tuženik postupio protivno odredbama ugovora (da tužitelju nije dao podatke o isplatama kooperantima, da je onemogućavao tužitelja da vrši isplate izravno kooperantima, da je protupravno zauzeo gradilište, da je radove obavljao smanjenim intenzitetom, da je nastupila insolventnost na strani tuženika).

Uvidom u Obavijest o raskidu od 06.06.2015. godine proizlazi da iz razloga sadržanih u čl. 15.2 H) Uvjeti Ugovora, Dio 1 – Opći uvjeti, dio (d), a sukladno činjenici da je nad izvođačem otvoren stečajni postupak, izjava o raskidu se daje s trenutnim učinkom i bez otkaznog roka od 14 dana, kako je i praksa u takvim slučajevima pod FIDIC-om. Time se izvođaču s trenutnim učinkom izriče zabrana pristupa na gradilište. Iz navedenog proizlazi da je tužitelj raskinuo ugovor s trenutnim učinkom, bez ostavljanja tuženiku naknadnog primjerenog roka za ispunjenje iz razloga jer je nad tuženikom otvoren stečajni postupak. Ne samo da niti jednom odredbom ugovora nije propisana takva mogućnost raskida, već na dan 06.06.2015. godine nad tuženikom uopće nije bio otvoren stečaj.

Prvostupanjski sud uopće nije cijenio činjenicu da tužitelj u Obavijesti o raskidu nije pozvao tuženika na ispunjenje niti mu je odredio naknadni primjereni rok za ispunjenje. Kako pobijana *Presuda* ne sadrži razloge o navedenom, to se ista ne može ispitati i zahvaćena je bitnom povredom.

Nadalje, članak 367. ZOO propisuje da se ugovor ne može raskinuti zbog neispunjenja neznatnog dijela obveze. Iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika proizlazi da je objekt

bio dovršen oko 85%. Iskaz zakonskog zastupnika tužitelja glede vrijednosti radova koji su izvedeni u skladu je s dokumentacijom koja je u spisu i to ELABORATOM UTVRĐENJA ČINJENIČNOG STANJA S DAVANJEM STRUČNOG MIŠLJENJA od 03.12.2015. godine izrađen u postupku osiguranja dokaza pred Općinskim sudom u Splitu, pod poslovnim brojem R1-887/15 (dalje u tekstu: Elaborat utvrđenja činjeničnog stanja). U Elaboratu utvrđenja činjeničnog stanja vještak je naveo da nakon analize predložene dokumentacije od strane predlagatelja i predloženika, te temeljem vizuelnog pregleda iskustvenih normi i iskustva, vještak procjenjuje da na dan očevida (14.07.2015.) u postotku od cca 18% u odnosu na ugovorenu sumu od 71.500.000,00 EUR, odnosno u iznosu od 12.870.000,00 EUR bez PDV-a.

U obrazloženju pobijane Presude prvostupanjski sud navodi da je uvidom u dopis tuženika i Stipić grupe d.o.o. od 24. travnja 2015. godine utvrđeno kako isti dostavljaju tužitelju nalaz i mišljenje sudskog vještaka za graditeljstvo Nikše Krstulovića u vezi povećanih troškova građenja nastalih uslijed produženja rokova izgradnje zbog nezatvorene financijske konstrukcije ugovora i neispunjenja ugovornih obveza od strane naručitelja na objektu "Mall of Split" (dalje u tekstu: Nalaz i mišljenje vještaka Nikše Krstulovića) Međutim, prvostupanjski sud ne cijeni Elaborat utvrđenja činjeničnog stanja vezano za postotak izvedenih radova, vezano za činjenicu, a što proizlazi iz Nalaza i mišljenja vještaka Nikše Krstulovića, da je izvođač uveden u posao 06.06.2013. godine, dakle da je u trenutku raskida ugovora izvođač već dvije godine izvodio radove.

Obzirom na navedeno, a bez da je utvrđeno kolika je vrijednost neispunjenog dijela ugovora u odnosu na cjelokupni ugovor prvostupanjski sud nije pravilno primijenio materijalno pravo.

III Nadalje, u obrazloženju pobijane Presude se navodi da je ugovornim stranama dopušteno da ugovornim odredbama osiguraju pravo na jednostrani raskid ugovora, dakle, ovisno o volji druge ugovorne strane te se u tom slučaju suglasnost volje za raskid ugovora može dati unaprijed, prilikom sklapanja ugovora na način da ugovorne strane ugovore pod kojim uvjetima jedna strana može raskinuti ugovor.

Obzirom tuženik nije bio ovlašten izvoditi radove smanjenim intenzitetom, a upravo je izvođenje radova smanjenim intenzitetom između stranaka ugovoreno kao jedan od razloga za raskid ugovora kojeg tužitelj može iskoristiti ukoliko tuženik neosnovano usporava s izvođenjem radova; da je nad tuženikom otvoren postupak predstečajne nagodbe, a da je između stranaka ugovoreno kako naručitelj ima pravo na jednostrani raskid ugovora u slučaju nastupanja insolventnosti; da je tuženik zauzeo gradilište nakon što je zaprimio obavijest o raskidu ugovora i da je takvim postupanjem povrijedio ugovornu odredbu (članak 13.4.g) Uvjeta Ugovora, II. dio, Posebni uvjeti), prema stavu prvostupanjskog suda tužitelj je osnovano raskinuo ugovor.

Pri tome se prvostupanjski sud poziva na dopis tužitelja tuženiku od 2. svibnja 2014. iz kojeg je utvrdio da tuženik obavještava tužitelja kako isti nije osigurao cjelokupno financiranje projekta od 25. siječnja 2014. i isplatio tuženiku ugovoreni avans u iznosu od 5.880.000 EUR-a najkasnije 31. siječnja 2014. niti do dana pisanja tog dopisa pa da

tuženik moli tužitelja da u najkraćem mogućem roku podmiri to dugovanje kako bi tuženik mogao "nastaviti raditi punim intenzitetom" te kako bi na obostrano zadovoljstvo dostigli željene rokove. Tuženik ističe kako se dopis tužitelja tuženiku od 2. svibnja 2014. ne nalazi među dokazima koje je prvostupanjski sud pregledao i pročitao. U Obavijesti o raskidu od 06.06.2015. se navodi da tuženik kao izvođač nije ispunio ugovornu obvezu koja se odnosi na nastavak radova primjerenom dinamikom i bez kašnjenja sve do završetka radova u skladu sa čl. 8.1 H) Uvjeti ugovora, Dio II – Opći uvjeti.

Isto tako, prvostupanjski sud se u obrazloženju *Presude* poziva na Nalaz i mišljenje vještaka Nikše Krstulovića, ali taj dokaz ne cijeni u pogledu činjenice da je od strane Uprave za inspekcijske poslove Područni ured u Splitu bilo zabranjeno izvođenje radova, što je dovelo do zastoja u izgradnji objekta.

Stoga nije jasno niti to proizlazi iz obrazloženja pobijane *Presude* na temelju kojih činjenica je prvostupanjski sud zaključio da je izvođenje radova smanjenim intenzitetom, odnosno neosnovano usporavanje s izvođenjem radova, jedan od razloga za raskid ugovora krivnjom tuženika.

Prvostupanjski sud zaključuje da su insolventnost tuženika *i otvaranje postupaka predstečajne nagodbe nad tuženikom samo jedan od razloga zbog kojih je tužitelj mogao jednostrano raskinuti ugovor.*

U obavijesti od 6. lipnja 2015. godine nije bilo niti je moglo biti navedeno otvaranje postupka predstečajne nagodbe nad tuženikom, kao jedan od razloga zbog kojih je tužitelj mogao jednostrano raskinuti ugovor. Postupak predstečajne nagodbe je otvoren 17. lipnja 2015. godine, nakon što je tužitelj već uputio tuženiku obavijest o raskidu od 6. lipnja 2015. godine. Upravo sam prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane *Presude* navodi da je iz izvotka iz sudskog registra za tuženika utvrdio kako je postupak predstečajne nagodbe nad tuženikom otvoren 17. lipnja 2015. godine. Stoga o odlučnoj činjenici, otvaranju predstečajnog postupka, postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi i samih isprava.

Nadalje, prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane *Presude* citira članak 16. stavak 1. i 2. tada važećeg Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (NN 108/12, 144/12, 81/13, 112/13, 71/15 i 78/15, dalje u tekstu: ZFPPN) kojim je propisano da insolventnost nastaje kad poduzetnik: 1. postane nesposoban za plaćanje, ili 2. postane prezadužen. Obzirom na navedeno, prvostupanjski sud utvrđuje da nije sporno da je tuženik postao insolventan za vrijeme trajanja ugovora, iz kojeg razloga je tužitelj sukladno odredbi članka 15.2. d) Općih uvjeta ugovora imao pravo jednostrano raskinuti ugovor. Međutim, nije jasno na temelju koje činjenice je prvostupanjski sud utvrdio da je tuženik bio insolventan, obzirom da ZFPPN jasno razlikuje pojam nelikvidnosti od pojma insolventnosti. Tuženik ističe kako na dan 06.06.2015. godine nije bio insolventan niti je nad istim bio otvoren postupak predstečajne nagodbe. Navedeno proizlazi iz Izjave o nelikvidnosti od 17. travnja 2015. godine.

Isto tako, nije jasno od kakvog je utjecaja činjenica da je između stranaka ugovorena cijena radova kao fiksna i nepromjenjiva, po sistemu "ključ u ruke", te u vezi s time zaključak prvostupanjskog suda da se iz toga razloga tuženik ne može osnovano pozivati na povećanje troškova građenja nastalih uslijed produženja roka izgradnje niti je bio ovlašten izvoditi radove smanjenim intenzitetom.

Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje da je raskinut Ugovor o građenju, a ne zahtjev tuženika za plaćanje povećanih troškova građenja, stoga ocjenjivanjem da li se tuženik može pozivati na povećanje troškove građenja prvostupanjski sud čini bitnu povredu postupka. S time da prvostupanjski sud uopće nije cijenio financijsko knjigovodstveno vještačenje izrađeno u postupku osiguranja dokaza R1-887/15 iz kojeg jasno i nedvojbeno proizlazi da nepodmireni iznos radova i projektiranje (ne odnosi se na povećane troškove građenja) koje tuženik potražuje od tužitelja iznosi 5.152.683,30 kn.

Prvostupanjski sud je bio dužan, sukladno uputi drugostupanjskog suda iz Rješenja PŽ-929/2017, utvrditi činjenicu je li tužitelj ispunio u cijelosti svoje obveze iz ugovora, pri čemu se tuženik pozvao na vještačenje, a što je prvostupanjski sud propustio učiniti.

Jedno od temeljnih načela obveznog prava je dužnost ispunjenja obveze te je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje. Prvostupanjski sud zaključuje da tuženik nije ispunio svoje ugovorne obveze, a vezano za tvrdnju tuženika da tužitelj nije ispunio svoju ugovornu obvezu (pravovremeno plaćanje, zatvaranje financijske konstrukcije), prvostupanjski sud samo navodi da tuženik nije imao pravo zahtijevati plaćanje povećanih troškova.

Također, prvostupanjski sud navode zakonskog zastupnika tuženika ocjenjuje kao neosnovane i usmjerene isključivo na to da prikaže kako je tuženik u financijske probleme upao isključivo zahvaljujući tužitelju, a što prema stavu prvostupanjskog suda nije točno jer je tužitelj jedan od vjerovnika predstečajne nagodbe, a pored njega, tuženik ima i mnoge druge vjerovnike. Uopće nije jasan ovakav zaključak prvostupanjskog suda, jer činjenica da je tužitelj vjerovnik predstečajne nagodbe, ne znači da tužitelj uredno ispunjavao financijske obveze prema tuženiku. To dodatno, jer je postupak predstečajne nagodbe otvoren i proveden nakon što je tužitelj raskinuo ugovor i nakon što je tužitelj pokrenuo ovaj postupak. Dakle, prvostupanjski sud je bio dužan ispitati je li tužitelj prije, te u trenutku raskida ugovora, ispunjavao svoje ugovorne obveze.

Prema tome, prvostupanjski sud je propustio ispitati da li je tužitelj ispunio svoje ugovorne obveze, a upustio se u raspravljanje o činjenicama koje su nastale nakon raskida ugovora, cijeneći ih isključivo u korist jedne od ugovornih strana.

IV      Uslijed pogrešne odluke o glavnoj stvari, pogrešna je i odluka o troškovima postupka.

V Slijedom navedenog, tuženik predlaže da drugostupanjski sud prihvati ovu žalbu te preinači pobijanu *Presudu*, uz naknadu troškova žalbenog postupka tuženiku.

MUCIĆ & CO d.o.o.  
zastupan po:

TROŠKOVNIK:

- sastav žalbe.....1.250,00 kn
- PDV 25%.....312,50 kn



## Obavijest o primitku elektroničkog podneska

kojom se potvrđuje da je **Lovro Zovko**, OIB **00283145230**, dana **13.09.2022.** u **16:01:59** sati u svojstvu **Odvjetnik** sustavu za komunikaciju sa sudovima elektronskim putem predao pošiljku čiji sadržaj je naveden u nastavku.

### Osnovni podaci pošiljke

Sud primatelj	Trgovački sud u Splitu
Postojeći predmet na koji se pošiljka odnosi	P-196/2020
Primjedba	-

### Podnesak

Vrsta	Žalba
Podnositelj	MUCIĆ & Co d.o.o.
Broj stranica	7
Naziv datoteke sa sadržajem	2022_09_13_Žalba tuženika LZ.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	192,4 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	74a6bf12b2f796d1c960d6d9bcb057dc5c36d67afc799c8c6bdf8619f7a742c7

### Pristojba

Pristojbena osnovica	10.100,00 kn
Vrsta	Žalba protiv presude
Obveznik plaćanja	MUCIĆ&CO d.o.o.
Opis plaćanja	-
IBAN primatelja	HR1210010051863000160
Poziv na broj primatelja	HR635045-3566-1058007572



**Pristojba**

Detalji izračuna	Tar. br. 3. st. 1.
Nominalni iznos	800,00 kn
Postotak oslobođenja po osnovi korištenja ovog sustava	50,00 %
Postotak oslobođenja po nekoj drugoj osnovi	0,00 %
Osnova oslobođenja od plaćanja sudske pristojbe	-
Iznos za platiti	400,00 kn
Datum plaćanja	-
Plaćeno	0,00 kn
Ostatak	400,00 kn
Veličina priloženog dokumenta	-
Razlog neplaćanja	Obveznik plaćanja je u blokadi
Napomena	-